

Iubirea ne scapă

Iubirea ne scapă, nu ține nicînd prizonieri de război,
Dar ura în moarte rămîne, cînd ură mai este-ntre noi,
Oricine iubește, e frate, dar cine urăște-i străin,
În dragoste e bunătate, în ură-i al morții venin,

Cor

Vestește iubirea cu grai și trăire,
Să vadă oricine că ești mîntuit,
Căci roada iubirii e desăvîrșirea;
Isus cu iubire din cer a venit,

Iubirea unește poporul, dar ura dezbină mereu,
Iubirea e Mîntuitorul, dar ura e de la cel rău,
Iubirea ne cheamă, ne-mbie "luați și mîncăți și trăiți!"
Dar cine urăște, se știe, dezbină pe-acei fericiți,

Oricine iubește păcatul, el este în lanțuri robit,
Dar cine iubește pe Domnul, e liber și e fericit,
Să cerem iubire cerească, căci numai prin ea vom trăi,
Iubirea cea Dumnezeiască din moarte ne va izbăvi,

Isus, Domnul nostru, iubește, căci dragostea-i din Dumnezeu,
Oricine în Domnul trăiește, iubește pe-aproapele său,
Iubiți-vă chiar și vrăjmașii, la Domnul pe toți să-i chemăm,
Să guste, să fie părtașii cu harul pe care-l cîntăm,

În dragoste nu este frică, nici ură, nici cuget străin,
Oricine iubește, ridică și pune pe rană alin,
Iubirea e numai onoare, iar ura-i rușine, gunoi,
Să cerem iubire mai mare, iubirea să crească în noi,

Amin